
Datum : 24-11-2018
Kenmerk : 20180014
Aan : het college van B en W van de Gemeente Oss
Betreft : Advies Onderzoeksrapport "Vindbaarheid en beschikbaarheid van de specialistische jeugdhulp voor ouders en jongeren in Oss" van de rekenkamer commissie van de gemeente Oss.

Geacht college,

Op 09-11-2018 ontving de Adviesraad Sociaal Domein het onderzoeksrapport "Vindbaarheid en beschikbaarheid van de specialistische jeugdhulp voor ouders en jongeren in Oss" van de rekenkamercommissie van de gemeente Oss

De Adviesraad Sociaal Domein herkent de bevindingen van de rekenkamercommissie en sluit zich grotendeels aan bij de aanbevelingen.

Graag willen wij nog enkele aanbevelingen eraan toevoegen.

- 1) In aanbeveling 1 wordt gesproken over verslagen maken voor de cliënt. Nog beter zou zijn wanneer de cliënt zijn/haar eigen dossier beheert. Daarmee kan de cliënt altijd op de hoogte zijn van het proces. Tevens is het een middel om bureaucratie en herhaaldelijk het verhaal vertellen, te verminderen.

Ook wordt gesproken over meer integraliteit van hulp bij gezinnen. Wij ondersteunen dat van harte. Dat betekent ook samenwerking binnen Ons Welzijn van sociale teams, schuldhulpverlening, BJG en WMO consultants. Zeker als ook armoede een rol speelt.

- 2) Het is de vraag of de herkenbaarheid van het BJG vergroot moet worden of die van Ons Welzijn. (aanbeveling 2) Het gaat om de vindbaarheid van hulp. Eigenlijk moet het er niet toe doen hoe het heet, maar hoe je geholpen wordt. Verschillende wegen kunnen leiden naar de hulp. Via de huisarts, school, eigen persoonlijk netwerk, sociaal team, website, social media etc. Te vaak gaat het gesprek over systemen/organisaties in plaats van over de hulp zelf. Het BJG, CJG en Sociaal team zijn afdelingen van Ons Welzijn. Je kan je ook de vraag stellen of je alleen "Ons Welzijn" moet promoten en de cliënt of verwijzer niet met de benaming van interne afdelingen moet lastigvallen. De naam Ons Welzijn is waarschijnlijk een langer leven beschoren dan interne afdelingen.
Wel moet Ons Welzijn meer zichtbaar zijn in de wijk en op scholen.

- 3) De gemeente pakt haar verantwoordelijkheid tot nu toe nog beperkt op. (zie aanbeveling 4) Wij zouden daarbij willen opmerken dat het belangrijk is dat de juiste expertise bij de gemeente aanwezig is, wanneer zij de aanvragen voor jeugdhulp inhoudelijk gaat beoordelen in welke vorm dan ook.
- 4) Het evalueren en herzien van taken van het BJJ, en ervoor zorgen dat taken worden uitgevoerd (aanbeveling 5), vereist ook intensieve ondersteuning en duidelijke sturing van de teams.

Het gaat in onze ogen niet alleen om herzien van taken , maar ook keuzes maken op welke doelgroepen en/of welke problematiek de hulpverlening zich met name op moet richten.

- 5) In het kader van aandacht voor de kwaliteit van de verwijzingen (aanbeveling 6) wordt vooral gedacht aan de ondersteuning van de huisartsen. Dat is een goede zaak. Huisartsen verwijzen vooral door naar de GGZ blijkt. Wellicht is het mogelijk om ook aan de intake-kant van de grotere GGZ instellingen multidisciplinair (bv mede door iemand van het BJJ) voor een wat langere periode mee te kijken of het juiste verwijzingen betreft.
- 6) Veel tijd gaat verloren in het zoeken naar een plek bij een zorgaanbieder (aanbeveling 7) ondanks dat er een zorgbemiddelaar beschikbaar is die meer inzicht zou moeten hebben over de wachtlijsten en (on)mogelijkheden. Wellicht is de functie van zorgbemiddelaar te beperkt? Wij raden aan om dit te onderzoeken en om na te gaan hoe dit zoek-werk efficiënter in te richten is.
- 7) De vraag wordt gesteld of iedereen waarvoor het relevant is in beeld is. Wij weten dat kinderen die mantelzorg verlenen, of in armoede leven niet altijd in beeld zijn. Daarnaast is huiselijk geweld en kindermishandeling vaak eerder via de politie en Veilig Thuis in beeld dan bij de hulpverlening. Het signaleren van deze problematiek verdient alle aandacht. En uiteraard heeft dat alleen zin als ook adequate hulp vervolgens beschikbaar is.

Tevens blijkt er veel uitval te zijn. Wij vinden het noodzakelijk om jongeren die een groot risico lopen om uit te vallen langdurig te kunnen volgen. Dus niet in een project, maar structurele aandacht door jongerenwerkers of –coaches of hulpverleners in samenwerking met ervaringsdeskundigen. We denken dan aan vluchtelingen/jonge statushouders, jongeren die in het criminele circuit dreigen te komen of via jeugdreclassering een inbedding in de wijk nodig hebben, LVB-jongeren. Deze ondersteuning zou moeten kunnen doorlopen ook na 18 jaar.

Uitval kan ook voorkomen worden door niet de hulpverlening over te dragen, maar door financieringspotjes over te dragen en/of door de natuurlijke momenten van het proces vanuit de cliënt te volgen.

- 8) De gemeente moet jeugdhulp beschikbaar stellen voor kinderen en hun opvoeders die zijn verwezen door de jeugdbescherming. Ook daar speelt de problematiek van de wachtlijsten en dat vaak niet de juiste hulp op het juiste moment beschikbaar is. Er is sprake van jeugdbescherming, omdat er sprake is van (seksuele)kindermishandeling of ernstige verwaarlozing. Wij willen bij deze benadrukken dat beschikbaarheid van jeugdhulp voor deze groep kinderen de hoogste prioriteit zou moeten hebben. Tevens is het van groot belang dat jeugdhulp beschikbaar is voor de jeugdreclassering, waar bijvoorbeeld ook een beschikking van de kantonrechter onder ligt.

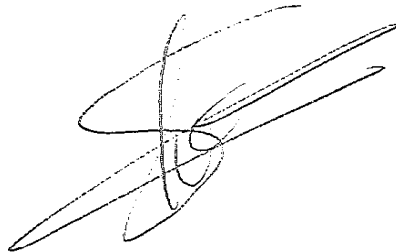
Advies; Maak werk van de aanbevelingen van de rekenkamer en bovenstaande toevoegingen.

De Adviesraad Sociaal Domein ziet uw antwoord met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groet,

Jaap Kool, voorzitter
Adviesraad Sociaal Domein

Ellen Roskes,
Voorzitter kenniskring Jeugd